

GAZETA KRAKOWSKA

N° 63.

Z KRAKOWA DNIA 6 SIERPNIA 1817 Roku WE SZRODĘ.

*Dokończenie opisu przewiezienia Zwłok
s. p. Józefa Poniatowskiego
z Wąrsztaty do Włobnego Miasta Kra-
kowsa.*

Dzień 63 Lipca był dniem złożenia tych Szanownych Zwłok w Gróbie Królewskim; gdzie popioły Jaha III. spożywają. Od samego rana huk działowy ogłaszał ten żalobny obchód. Gromadził się lud do Kościoła oglądać po raz ostatni czci godne Zwłoki; szli Hasłani Święccy i Żakobni czybić SS. ofiary i nieśli modły za wieczne zmartłego życia. Milcyta pieśńa Krakowska stała używaną przez cały Kościół. Przy Kafalku Grębadyery i wielka liczba Oficerów wyższych i niższych stopni, i z dawnej Gwardyi Miasta Krakowa. O godzinie 16 miał Mszę pöntyfikalnie JW. JX. Woronicz Biskup Dycezyi Krakowskiej przy Assystencyi licznego Duchowieństwa i muzyce z najpiękniejszych dobtancy ośób. Po skończoney Mszy JW. JX. Zańcucki Archypresbyter Kościoła Panny Maryi Infultat, zhaný z wymowy porluszający umysły i serca; w żalobnem głosie wystawił czule życie;

zgon Xiąęcia dla oyczyzny. Po tej Mowie JW. Senator Kasztelan Linowski w krótkich wyrazach wyobrazil straż Polaka w wczesnym zgonie nieodżałowanego Wodza, diękował Imieniem Familii. całej zgromadzoney Publiczności za dowody utrzeć, z jakim temu smútnemu była obecna obrędowni. Po odprawionym Kondukcyj i odśpiewanym *Castrum Doloris* przez przytomnych Biskupów i Prałatów, nadzięł moment, gdzie Ciało miało być niesione do Gróbu. Przytomni Officerowie w tożney, a towarzyszący postawie po raz ostatni zbliżyli się do swego Wodza i na rękach swoich nieśli Szanowne Jego Zwłoki. Przed otwartym Gróbowcem zatrzymał ich Pasterz Dycezyi JW. JX. Woronicz, i w duchu Religijnym wystawwszy ścisły związek Obywatelskiego życia z zasługą na wieczysty żywot pobłogosławił czcigodnym Popiołom. Tak chcieli mieć Najwyższe Nieba wyroki, aby Cnoty i zasługi tego Xiąęcia przy ostatniej w dniu tym postudze przez trzech Sławnych Narodowych Mówców do późney potemaosci podane były.

W tymże dniu sporządzony został wywod słowny, względem tosamoci Zwłok, z Lipska przez Warszawę do Krakowa przyprawdzonych, który to wywod słowny w jednym Oryginalnym Exemplarzu JW. Senator Kasztelan Linowski Prześwietney Kapitulie złożył.

Mieszkaniec Domu przy ulicy Kopernika w czasie Pogrzebu Xięcia Józefa Poniatowskiego, na Urnie zamykającej Zwłoki nieśmiertelnego Wodzą woysk Polskich zawiesił Kwiat żałobny, z tym wierszem: Aurea quae dicor populis Cracovia cunctis,

Heu! aurum tristis jam Tibi pono meum.
In nostre Tu Gemma auro Dux Magne fuisti!
Vilescitque aurum, dum mea Gemma peris!
O! utinam totum in lachrymas mihi transeat aurum,
Ex auro lachrymis dignus eo Ipse meis.

Stosownie do obwieszczenia uczynionego w Gazecie Krakowskiej Nr. 51 r. b. Szkoły tuteysze Przygłowne Akademickie odbyły Popisy swoje w dniach 24, 25 i 26 z. m. w obecności JW. Kommissarzy Organizacyynych, JW. IX. Biskupa Krakowskiego, JW. IX. Prałata Panny Maryi, Wgo Wizytatora Szkół i innych Członków Akademii, tudzież wielu WW. Gości oboiey płci.

Dnia zaś 27 Lipca przed południem w obecności wyzey wspomnionych W ysokich Gości, odbyło się zakończenie tychże Szkół, w następującym porządku:

W. Himonowski Rektor Szkół Przygłownych Akademickich, zagaił posiedzenie wystawiając w krótkim rysie usiłowania Nauczycieli w tym kończącym się roku Szkolnym i postęp Uczniów w Naukach i obyczayności, iak się to na popisach w

obecności świadków ze wszzech miar tak Szanownych okazało. Wspomniał o zaszczycie, który ma spotkać Uczniów cnotą i nauką celujących przez nagrodę, którą mają odebrać z rąk JW. Miączyńskiego Kommissarza Organizacyynego z kolei Prezydującego, tudzież o wsparciu, iakie mają odebrać Uczniowie ubożsi z dobrej aplikacyi zaleceni, a to z dobroczynnych funduszów Przodków naszych. W reszcie przedstawił Rodzicom i Opiekonom Dzieci oddawanych do Szkół ważny wpływ do pożądanego skutku edukacyi przyzwoitą onych lokacyią i dobry wybór domowego Nauczyciela, okazywał w praktyce złe skutki przez uchybienia w obojgu, i że tych uchybień bez porozumienia się Rodziców lub Opiekunów ze Zwierzchnością Szkolną ustrzedz się nie podobna.

Po tem JW. IX. Łancucki Prałat Archiprezbiteralnego Kościoła Panny Maryi iako Członek Dozoru Szkolnego, mowił iak następuje:

"Młodzieży Szkolna! Jakże jest piękny i podziwiający Widok! patrzeć na Człowieka wychodzącego z nicości przez własne wysilenia, rozpędzającego światłem rozumu cienie, któremi go otoczyła Natura; wznoszącego się nad samego siebie, wiskającego się pojęciem, aż w Niebieskie szlaki, a z tych wysokości podniebnych zstępującego w siebie samego, ażeby się tam uczył człowieka, poznał jego przyrodzenie, powinności i koniec; powiedział to z uniesieniem sławny wiekt zesłego Filozof w przód, niżli się zagłębił w poszukiwanie: czyli nauki i sztuki przyłożyły się więcej, do oczyszczenia, lub do zepsucia obyczajów. Ten sam wielki i podziwiający widok, odnowiłście Uczniowie Szkół tuteyszych, w oczach Publiczności, zdając sprawę z postępu swego w tem w wszystkiem, co światła i gorliwa praca zacnych Nauczycieli, przelać w Was usilowała. W tey, to zaiste Świątyni na-

uki doprowadzono Was do pierwszej iestestwa waszego chrzcielnicy, gdzie odłączeni od gromady zwierząt, piękności imię człowieka wzięli. Wniey władze duszy waszey rozwinięte zostały, które Natura obdarzyła w prawdzie mocą działania, lecz działać niemi nie nauczyła Wniey o twarte dla Was zostały podwoje przeszłości, na które poglądać z kolebki, oko wasze nie mogło. Wniey obok Nauczycieli waszych zasiedli w katedrach owi starego świata. Mędrcowie, których nauki, sława, przedartszy się przez tyle wieków i o te obiwszy się mury, serca wasze poruszać, wasz rozum oświecać wasze ucho głaskać, i Was eących ze tak powiem) przerabiać umiały. W tey to samey Świątyni już i przyszłości tajne lub kręte drogi zwiedzone przez Was zostały. Niebo bogatą planet przystroione odziewa, nie zostawiło oka waszego w zadziwionym osłupieniu. Ziemia zdała wam rachunek swoiey płodności, swoich Skarbów, swego gospodarstwa czekając od was dalszych rozkazów, aby si. Wam z wdzięcznością wypłacić mogła. Ciekawość wasza przebiegła wszystkie lądy, zmierzyła ich granice, wyrachowała ludność, zważyła potęgę, pokłoniła się tronem Królów, a o szczęście podległych im zapytała się Narodów. Nie ustraszyły ją bynajmniey przepaści morskie: gdzie *Amerykus* imię swoje uwiecznił, gdzie *Cooka* podróże, drogę na oceanach wskazały, tam ona zasięgała, tam rozumowi waszemu, warsztat jego pracy i usiłowanie wskazała. Jakżeście dziś różni od Was samych, od Was! gdyście w pieluchach samą tylko postać człowieka mieli! gdy język w ustach Waszych splątany, wymówić nawet tego imienia nie umiał. Dziś więc postrzegając na Was echę myślącego, i siłą rozumu działającego iestestwa, witam Was jako znakomitą częśćkę rodu ludzkiego i imię człowieka w was szanuję. W tey samey Świątyni Nauk, które Was do zacności człowieka podniosły, wskazano Wam ieszczę ziemię Rodu waszego; ziemię, i Imię Ojczyzny waszey mającą, tę wspólna Matkę Obywateli, i jednem szczęścia lub niedoli potączonych ogniwem. Odkopano w niey groby Oyców waszych, których chwata, i waleczność, tak szerokie iey niegdysza-

kreśliły granice. Wskazano Wam miejsca gdzie to były słupy *Chrobrych*, gdzie wylomy *Żygmuntów*, abyście w nich świętości imienia Przodków waszych szukali. Nucono Wam śpiewy o Zawiszach, Zolkiewskich, Chodkiewiczach, Czarneckich. Poniatowskich, abyście pamięcią ich stawy i męstwa, Polską duszę w Was pokrzepiali. Wskazano wam wreszcie i te nieodżałowane straty, o jakie niezgoda domowa i pierściami iey karmiony nierząd, Ojczyznę Waszą przyprawiły. Wszystko to potężnie działało nad Uczuciami waszemi, wszystko to zbogacało umiejętność waszą, iak Ojczyznę kochać, iak iey służyć, iak dla iey obrony stawać macie. Witam więc was powtórnie, iako nową osadę oyczystey ziemi i piękny zaród Polskiego plemienia. Te wszystkie Nauki iakimże dla was ogłszano językiem? nappierwszem iego bżmieniem była cnota i Religia. Tej świętość, że była celem gorliwości Nadźiadów waszych, nauczył Was ów Stary wieków *Mieczysława* Polak, który przy Ołtarzach Boga, dobywał szabli, aby nią i Iey i swoich Nieprzyjaciół gromił. Tej zaniedbanie iak okropne przyniosło skutki, iakimi klęskami Europę, -tyle razy zalały, bliskie Oyców waszych, i nasze nieszczęścia pewnie Was nauczyły. Takimi wiadomościami zbogaceni, przebyliście rok cały szkolnego Zawodu. Tak pięknie przybrauych, oddaiaj Was Rodzicom, Ojczyźnie i Społeczności Nauczyciele Wasi! Nadchodzi czas Ich spoczynku, a waszcy dla nich wdzięczności. Powracając do domów waszych lepszymi niżeliście z nich wyszli. Powracając z zapasem Nauk, waszemu szczęściu, różnie iak Ojczyźnie i Społeczności użytecznych, zbieraycie kwiaty na uwicie laurów, którymi skronie Nauczycieli waszych szczyścić się mają. Tym kwiecistym laurem dla Nich, bądźcie Wy sami. Będą oni w spoczynku swoim skrzepiać siły, do dalszych postug kraiovi i wam potrzebnych; Wy dary Ich szanując obok Imienia Rodziców Imiona Ich, iak świętość domową w sercach waszych zachowaycie. Szanowni Nauczyciele! prześciancie na tey małej odsłudce, którą Wam Uczniowie wasi dziś ofiarują. Jest ona

działem i ich serca, upominkiem wdzięczności, nad który nic droższego dadź nie mogą. Chcą oni byź z Nauki waszey światłemi, pocziwem ludźmi, światłemi i dobremi Obywatelami; czyliż tu braknie czegoście od nich domagać się mogli; ia w Imieniu Oyczyzny czynię Wam dzięki. Zasłużyłście się Jey dobrze. To świadectwo podnosi zasługę waszą do tey nagrody, którą tylko sprawcy szczęścia Oyczyzny odbierać zwykli. Twois tu Obecność JW. Pełnomocy Kommiss. Najlaśniejszego Alexandra Imperatora Wszech Ross; Króla Polskiego, uwieńcza dziś i prace Nauczycieli, i usiłowania chwalebne Ich Uczniów. Gdyby zamknięta xięga dzieiów narodowych, pamięć tylu znakomitych Polaków zakryła, Ty sam jeden wystarczysz na wzór, iak myśleć, co umieć i co czynić prawy Polak powinien; Twój głos podniesiony do tey Młodzieży, prawodawcą będzie miał dla niej powagę, a Nagrody, które z Rąk Twoich odbiora, znakomitsi w zasłudze szkoley Uczniowie, ten sam u nich znajdzie szacunek, iak gdyby one z rąk Oyczyzny wzięli.,,

Po skończoney tey mowie zabrał głos JW. Miączyński i w te mówił słowa:

"Zacna Młodzi! W tym roku znów, przyłaznego losu udziałem, przypadlo na mnie byź świadkiem Twoich zalet i rozdawać nagrody tym szczęśliwym, którzy na nie przez celniejsze serca i umysłu przymioty zasłużyli. Podług zapewnień W. Rektora w biegu nauk tegorocznim liczeniejsze niż kiedy indziej bylo współubieganie się na drodze pilności i obyczayności o zaszczyt otrzymania nagrody. Szczęśliwa wiadomość! Od takich to chwalebnych do dobrego wyścigów, od tych pożądaných młodocianego wieku olepszą zapasów, poczyina się zaród tegich umysłów, które dojrzawszy, w rozmaitych potem zawodach przynoszą swoiey Oyczyźnie pożytek i chwałę. Stawna Szkoła Krakowska liczny szereg iuz takowych po różne czasy dostarczyła. — Nie będę Ci zacna Młodzieży powtarzał powinności Twoich, ani zalecał korzyści z osiągnięcia nauk spłwające. Wystawiłem Ci to w przeszłoroczney odezwie, prócz tego po-

dzienne namowy Rodziców i Nauczycieli, własne Twoje uczucia i przykłady z braci iuz dojrzały h brane przekonywają Cię dostatecznie o nauk potrzebie — Ale nie mogę tu nie powtorzyć poleceń, które radbym, aby Ci nieustannie wpaiano; a te są, ażebyś się szczególnie starała w do- brych obyczayach się utwierdzić i na moment ich nieutracić. Religia i obyczaje są główną zasadą tak osobistego, iak ogólnego szczęścia. Naybystrzejszy rozum; naylepsze prawa niezrządzą pomysłności, iak skore ze obyczaje staną im na przeszkodzie. Widzicie to z historyi, iak małe narody przy czystości i prawości obyczaiów, od szczybla do szczybla postępując doszły szczytu chwały i pomysłności. — Widzicie także, że ogromne, naymądrzey urzędzone państwa padły ofiarą zepsucia obyczaiów, bo cnoty Obywatelskie, które porządek towarzyski i siłę Państwa stanowią, nie mogą się przedrzeć do serca, kiedy je nieprawość osiadła. A Wszchemocny wszystkiego Twórca nieodzownym wyrokiem tę za nie osobistą wymierzył karę, że człowiek złych obyczaiów zgryzotami sumienia i wzgardą ludzi dręczony, sobie samemu obrzydzeniem się staje. — Nie ma, Bogu dzięki, ieszcze do waszego niewinnego serca żadna stość przystępu. Starajcie się tylko tak ie uzbroić, ażeby w przyszłość, kiedy wam iuz szranki samowolnego życia otwarte zostaną, nieprawość do was przystąpić nie śmiała. Wydrąźcie w sercach waszych z naytroskliwszą usilnością Boskie prawidła moralności, wra- stajcie z niemi razem i tak nierozłącznie, iżby wam się ohowiało: iak prawego serca pod względami należnymi Bogu, Oyczyźnie, Rządowi, bliźniemu i sobie samemu doebować, w drogą zamienity naturę. Naśladowcie szanownych Nauczycieli waszych, którzy wam takowe usły i przy- kładem podają, a za co, równie iak za wszystko dla dobra waszego ponoszone, ia im i Tobie W. Rektorze imieniem Rządu dziękuję. — Przyimiy w tem miejscu także Prześwietny Nadzorze i Ty Szanowny iego Członku niespracowany w zawo- dzie odobro Młodzieży Mężu, JW. Prayacie Łancucki moje podziękowanie. Kiedy te młodociane szczepu ludzkiego ga- łązki dojdą swey dojrzałości, wdzięcz-

ność ich szczerą uwagą dla Ciebie z słodkich umysłu owosów, do których wyprawienia usilnie pomagasz wieniec najmiłszy Tobie i godny serca Twojego. — **Zacna Młodzieży!** Co się tycze kształcenia serca i rozumu waszego, mogę wam tę przyjemną udzielić wiadomość, że Komisya Organizacyjna odpowiadaąc dobroczynnem widokom Najwspanialszych tej Rzeplitey Opiekunów była w stanie te Szkoły w przyszłość tak urządzać, że prócz potrzebnych Profesorów do każdego rodzaju nauk umysłowych i sztuk pięknych, będą jeszcze Nauczyciele do wszystkich ćwiczeń Gimnastycznych: iako to do tańca, pływania, jeżdżenia na koniu, robienia bronią, i t. p. — Tak więc, byle wam na chęci nie zbywała, możecie, postępując z koleją czasu każdej gałęzi nauk zamierzonego, nauczyć się w tem tu mieście wszystkiego, tak tego, co duszę i rozum, iak tego, co ciało zdobi, iak narzęście tego, co w przypadku nieszczęścia, ratunku w samem sobie, iak to naprzykład pływania, dostarcza. — Przystąpcież już uprzejmych nadziei Młodzieńcze! do odebrania z rąk moich nagród i przyymicie odemnie każdy w szczególności szczerze powińszowanie. „

Tak wezwani przez JW. Kommissarza Prezydującego Uczniowie do odebrania z rąk Jego nagród sobie przeznaczonych, odebrali je w następującym porządku:

Z Klasy VI. 1 Glotz Karol; 2 Pogonowski Stanisław; 3 Bleszyński Abdon; 4 Sławianowski Stefan; 5 Treytler Antoni; 6 Jarocki Józef; 7 Janowski Franciszek; 8 Bogacki Jan; 9 Bierzyński Roman; 10 Rożycki Michał.

Z Klasy V. 1 Rutkiewicz Kazimierz; 2 Gąsiewski Julian; 3 Gąsiorowski Wincenty; 4 Głębocki Wincenty; 5 Huba Romuald; 6 Bleszyński Józef; 7 Gostkowski Karol; 8 Bleszyński Ludwik; 9 Drake Ludwik.

Z Klasy IV. 1 Zeliński Marcyjan; 2

Borowski Wacław; 3 Bierzyński Teodor; 4 Boniecki Ferdynand; 5 Trepka Ignacy; 6 Boniecki Antoni; 7 Szpor Ignacy; 8 Banczakiewicz Władysław; 9 Sławianowski Jan; 10 Zwierkowski Paweł.

Z Klasy III. 1 Horodyski Emil; 2 Wolski Roman; 3 Bogusławski Stanisław; 4 Bieliński Henryk; 5 Kopyciński Ignacy; 6 Hebda Wincenty; 7 Massalski Konstanty; 8 Rusocki Kwiryn; 9 Gudrayczyk Jacek; 10 Mistałski Józef; 11 Rogawski Stanisław; 12 Wilski Leonard; 13 Leszczyński Jan.

Z Klasy II. 1 Rożycki Erazm; 2 Sytkowski Karol; 3 Kossakowski Antoni; 4 Doruchowski Michał; 5 Przyłęcki Wojciech; 6 Zelkowski Maksymilian; 7 Steczkowski Jan; 8 Słoniński Antoni; 9 Skorzewski Feliks; 10 Szabelski Wojciech; 11 Buiakowski Andrzej; 12 Zębaciński Szymon; 13 Reichsdorfer Jan.

Z Klasy I. 1 Michalczewski Xawery; 2 Wolski Władysław; 3 Lewicki Józef; 4 Godlewski Apolon; 5 Dłuski Józef; 6 Bronicki Franciszek; 7 Lomis Walenty; 8 Mączanski Józef; 9 Lychowski Józef; 10 Różycki Antoni; 11 Charasiński Adam; 12 Kadlubowski Stanisław.

Daley ogłosił W. Rektor Uczniów zasługujących na promocyją z pochwałą, lub na samą promocyją, tudzież 100 Uczniów którzy zyskują wsparcie z Borkany, nie liczył zaś do tego rejestru tych 40 Uczniów, którzy z czułej dobroczynności Przewietney Kapituły wsparcie nieco w przodku odebrali.

Potem JP. Bierzyński Roman Uczeń Klasy VI. w mowie łacińskiej okazawszy iak Edukacyja jest zasadą rzetelney szczęśliwości, której każdy Człowiek z natury pragnie i stwierdzawszy przykładami, iak

wielcy ludzie tą prawdą przeniknięci największych nie szczędzili ofiar dla własnego lub innych ludzi kształcenia, wyrazili dziękczynienia Uczniów dla wszystkich dobroczyńców tej Szkoły.

Toż JP. Treytler Antoni, Uczeń Klasy VI. w mowie Polskiej okazał, że dobra Edukacyja przez oświecanie rozumu i kształcenie serca sposobiać człowieka do ścisłego i chętnego pełnienia swych obowiązków, największą przez to czyni przyszłą człowiekowi; stąd wyprowadził obowiązki wdzięczności Uczniów dla wszystkich tych dobroczyńców, którzy im jakimkolwiek sposobem w Edukacyi dopomagają, i tę wdzięczność oświadczył.

Nakoniec JPP. Bieszyński Abdon, Glotz Karol, i Jakubowski Franciszek Uczniowie Klasy VI. przeczytali piękne ody przez siebie zrobione, wyrażając wdzięczność Nauczycielom. JP. Jakubowski całował w swojej Odziei tak w tej i w ćwiczeniach Poetyckich w trakcie Szkół robionych, okazał w sobie zarodki ducha Poetyckiego, które jeśli się z czasem rozwinią i dojrzeją, wydadzą piękne owoce dla Literatury Polskiej.

Wreszcie Msza uroczysta w Kościele S. Anny przez W. JX. Marczyka Nauczyciela Religii w tych Szkołach celebrowana, odśpiewanie *Te Deum*, rozdanie w klasach Uczniom Programmów Popisowych, wypłacenie 100 Uczniom ubogim przez W. Rektora, iak się wyżej powiedziało ogłoszonym, wsparcia w pieniądzech z funduszu publicznego, i ogłoszenie wakacyj do d. 19 Września b. r. uroczystość tego aktu i rok szkolny zakończyły.

2 Peteraburga d. 1 Lipca d.

Nastąpił tedy dzień przeznaczony na

obchód ślubów małżeńskich W. Xcia Mikołaja z W. Xiężną Alexandrą Teodorowną. Rozchodzą się odgłosy dział, zapowiadające szczęśliwą chwilę połączenia się osób równie wysokich cnot i zalet iak urodzenia. Kościoły napełnione ludem błagającym Boga o pomyślność zaślubiających się. Dziś wieczorem miasto całe ma być wspaniałe oświecone. — Jutro będzie wielki obiad u N. Cesarzowej Maryi Teodorownej dla pierwszych trzech klas, wieczorem zaś widowisko teatralne w Eremitażu. D. 3 b. m. wszystkie znakomite osoby mające wstęp u dworu, składać będą powinszowania nowo zaślubionem. — Dnia 4 b. m. bal u N. Cesarzowej Maryi Teodorownej. — Dnia 15 b. m. wielka przechadzka w Kateryngofie. — Dnia 16 wielki bal u nowo zaślubionych. — Dnia 21 fajerwerk w Oranienbaumie. — Dnia zaś 22 w święto Cesarzowej Maryi, obiad w Peterhofie, wieczorem tamże maskarada wielka i wspaniałe oświecenie ogrodu przewyższające wszystkie widziane tam dotąd.

— Dnia 3 Lipca. —

W przyszłą Niedziele, to jest d. 1 b. m. w dzień ślubu W. Xcia Mikołaja z W. Xiężną Alexandrą Teodorowną po balu u dworu, nastąpiły przenosiny nowo zaślubionych z pałacu zimowego do pałacu nazywanego się Aniczkiną. Cała przestrzeń ulicy od zimowego mieszkania dla nowo zaślubionych nad rzeką Fontalką pałacu jeszcze od godziny zgiej po południu zapełniła się ludem, a wszystkie okna domów po obu stronach tej najdłuższej i najpiękniejszej w Peterzburgu ulicy, zajęte były samą płcią piękną, balkony także i ganki napełnione były widza-

mi. O godzinie otej, zabroniono przejazdu wszystkim prywatnym po tej ulicy i N. Cesarz i Cesarzowa Panująca w podwojny kosztowney karetce zaprzężoney sześciu końmi, poprzedzili cały orszak, który dopiero w półgodziny nastąpił. Szwadron huzarów gwardyi poprzedzał cały ten przejazd, za nim następowało ośm karet mieszczących rozmaitych urzędników dworu; w niewielkiej odległości postępował szwadron konno gardystów mającey na czele 12tu trębaczów grających marsz; tuż za nim ośmiu laufrów szło przed wspaniałą karetą zaprzężoną 8 białemi bogato ubranemi końmi, mieszczącą w sobie N. Cesarzową Maryią, obok której z prawey strony siedziała nowo-zaślubiona W. Xiężna Alexandra; na przodzie zaś pojazdu W. Xiążę Mikołaj i J. K. M. Xiążę Wilhelm. Dalej pojazd podobnież okazały, zajęty był przez Xiężnę JMć Wirtemberską, iey córkę Xiężniczkę Maryią, WW. Xiążąt Konstantego i Michała. Następowało jeszcze wiele pojazdów, w których były Damy honorowe dworu Pruskiego i tutejszego, Kamer-Freliny, Freliny i inne, osoby składające dwór-nowo-zaślubionych. Cały orszak zamykał szwadron kawaler gardów. O godzinie dziesiątej miasto całe wspaniale było oświecone. Dom Posta Pruskiego zwracał szczególną uwagę. W pięknem przezroczu unosił się orzeł tego Królestwa mający naokoło siebie stosowne do okoliczności rozmaite allegoryczne wyobrażenia. Nadto, w wielu miejscach dawały się widzieć przy rześistych światłach piękne przezrocza.

Dnia 11 Czerwca JO. Xiążę Feldmarszałek Barklay de Tolli przybył do Kurska: tegoż dnia był na ćwiczeniu pod-

oficerów orderowego pułku kiryssyerów, oglądał lazaret, a dnia 12 wyjechał do powiatowego miasta Szczygry.

W gazecie, Peterzburzskiey *le Conservateur Impartial*, z dnia 29 Czerwca czytamy: —, Podług dostrzeżeń czynionych w obserwatoryum Cesarzskiey Peterzburzskiey Akademii nauk, zboczenie igły magnesowey: było w roku 1806 — 7 st. 52 min. w r. 1811 7 st. 56 min.; w r. 1817 d. 17 Czerwca — 7 st. 16 min.; a tak w przeciągu lat 11tu zmniejszyło się corocznie nieco więcej nad 3 min.

Handel i przemysł w Bessarabii, pod troskliwą pieczołowitością rządu znakomicie się podniósł. Kupcy i rolnicy, uczuwszy wpływ oycowskiej troskliwości N. Cesarza o pomyślność poddanych, podwajaiają pracowitość ku podniesieniu krajowego przemysłu. Powiększyła się żegluga na Dunaju i handel w porcie Izmailowskim, dawniey nieznaczny, staie się tem znakomitszym, że jest miejscem dla przedaży głośnieyszych artykułów naszych produktów. W roku terażnieyszym do dnia 15 Maia przybyło do portu Izmailowskiego z Stambułu i innych miejsc okrętów z towarami zagranicznymi: Rosyjskich 40, Austriackich 11, Francuzkich 2, Angielskich 7, Greckich 56, które napowrót w porcie nabrały przeniczy miodu i wołowego łoju.

Z Wiednia d. 29 Lipca.

Podług doniesienia z Florencyi z d. 6 b. m. nadeszła tam przez wyprawionego z Lizbony w d. 23 Czerwca gońca urzędowa wiadomość, iż eskadra Portugalska, która zabrać ztamtąd ma J. Cesarzawicowską Mość Królowną Następczyną tronu Portugalskiego i Brazylijskiego, odplynęła z

Lizbony tegoż ranka, a zatem co chwila jest oczekiwana. — Przez tegoż gońca Posel Portugalski przy naszym Dworze, Margt. Mariałwa, odebrał doniesienie, że przybyły w 52 dni z Rio-Janeiro do Lizbony Portugalski okręt przywiózł wiadomość, iż w d. 20 Maja na brzegach Pernambuko z wież Olindy i Recife powiewała znówu bandera Królewska. Odzyskanie tych twierdz było dziełem wyprawy z Rio-Janeiro, a skutkiem wystanęch do tęj prowincyi woysk z Bahis, z których pokazania się korzystają mieszkańcy, wracają do porządku i posłuszeństwa. Niektórzy z hersztów rokoszł cofnąć się mieli z z 2000 strojników w głąb kraju, lecz i tam dosięgnie ich zapewne w krótko ścigająca tęka sprawiedliwości.

Z Londynu d. 18 Lipca:

Pisma nasze kłocą się mocno o pytanie czyli Anglii Niemieckiem krajem, a mianowicie atzedyckiem miastom dać powinnu lub nie wsparcie przeciw Barbatzyczykom? Tymś i inne ministeryalne gazety oświadczają się za takowem wsparciem. Anglii (wyrządzą) jest istotnie interesowana, aby handel na całym świecie kwitnął. Przypuścisz; że Barbatzyskie okręty szanować będą banderę Angielską, ale czyli także szanować będą Angielską własność, pływającą pod obcą banderą? Jakże często Anglicy ponieść mogą znaczna szkodę na obcych okrętach, które ci rozbojnicy zabierać będą. Narzędzie, czyliż to na zawsze nie jest chluba dla W. Brytanii, kiedy małe kraie proszą o iey pomoc, i kiedy jest pośredniczką i przestrzegaczyną porządku na morzach? — Opozycyina zaś pisma powstają mocno przeciw takowemu wsparciu. Jakże (mówią one) w wielu okolicach stałego lądu,

wyiąwszy Niderlandy, postępują względem Angielskich towarów, a morska nasza siła bronie za to ma ich bandery? Spodziewamy się, iż żaden Angielski Minister nie zdradzi tak dalece interesu swęj oyczyny, dzeby choć uncją prochu kosztem kraju na takowy cel obrócił. Jakże mamy wdzięczność za wszystkie nasze ofiary? Zaledwo pokonałismy zbroynego Iwa Bonapartego, przed którym wszystko drżało, już ci krzyczą na wielkość Anglii i Handlowe iey spekulacyie. — Tak utrzymuje opozycyia; lecz rząd zapewne inaczezy myśli.

Znańs z uwołnienia swoiego męża Pani Lavalette, przybyła do Anglii dla oddebrania pieniędzy z Banku, bawiła tu dni 14 i w przeszłym tygodniu udala się do Paryża.

W Plimucie doświadczano nowego wynalazku wydobywania okrętów z wody, które na liniiowym go działowem okręcie przedziwnie się udato.

Xże Rejent przedsięwzięcie za dni 14 podróż do hrabstw Gloucestru, Worcesteru i Warwik.

Podług pism Amerykańskich siła morska Półbua na St. Domingo składa się z 2 fregat 640 i 52 działach, a brygów 618 i 16 działach. — Też pisma twierdzą, że zjednoczone Stany północney Ameryki posiadają już 12 liniowych okrętów, i kilkanaście podobney że wielkosei okrętów zdążyć się jeszcze na watsztach. Z radością widzimy (i dają też pisma) iż rząd nasz wczasię pokoiu czyni przygotowanie do wbyny. Kommissarz kancelaryi morskiej zawierają umowę na wystawienie 3 parowych okrętów z batteryiami, z których dwa przeznaczone są na zastąpienie Chespeak, a jeden Nowego Orleanu.

DODATEK

DO N^{ro} 63.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 6 SIERPNI 1817 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 19 Lipca.

Dyrekcya Generalna Loteryi Kraiowych
Królestwa Polskiego.

W Da'szym ciągu obwieszczenia o agi-
tującym się ciągnięciu Loteryi na Maie-
tność Tyszowce, w dniu 24 b. m. do Ga-
zet podańego, uwiadomia ninieyszem, iż
w dniu 25 b. m. zrana odciągnięto 1000
Numerów, z których poniżej wyrażone
Numeta wygrały, iako to: 32,702 — 45,562
— 61,43 — 6251 — 27,760 — 11,890 — 63,808
— 81,260 — po 5 cz: zł: wygrały.

W dniu 26 b. m. zrana i po południu
odciągnięto 2000 Numerów; z tych wygra-
ły Nra 22,490 — 22,694 — 2613 — 73,167 —
57,628 — 71,458 — 19,547 — 9018 — 36,955 —
34,261 — 44,135 — 18,035 — 44,145 — 62,779 —
16,953 po 5 cz: zł:; Nra 53,299 — 19,234 —
18,481 — 33,994 po 10 c: zł:; Nra 76,414
15 cz: zł:; a Nra 39,591 — 12,761 po 50 cz:
złot.

Dalsze ciągnięcie ninieyszey Loteryi,
dla przypadającego w dniu intrzniejszym
święta, do dnia 28 na godzinę 9tą ratio
odłożone zostało.

W Warszawie d. 26 Lipca 1817.

dochanowski.
Straszak S. J. D.

Z Lwowa d. 21 Lipca.

N. Cesarz oglądał dnia 15 b. m. szpi-
tale wojskowe, zbrojownię i budynki ar-
tylleryi, tudzież dom wychowanców pie-
choty Nugent.

Dnia 16 jeździli NN. Cesarstwo do
Brodów, a 17 powrócili do Lwowa.

N. Cesarz oglądał dnia 18 Uniwersy-
tet i rozmaite Muzea jego, Bibliotekę i
Gimnazyum, wzorową główną szkołę Nie-
miecką i główną szkołę mieyską; dnia 19
klasztery i szkoły Zakonnice Ormiańskich,
Benedyktynek i Sakramentek, dom sierot
i szpital Siostr Milosierdzia. J. C. K.
Mość raczył temu publicznemu Instytuto-
wi szczególnieyszą swoją poświęcić uwagę,
i dać mu rozliczne dowody łaski i tro-
skliwości oycowskiej.

Dnia 18 wieczorem zaszczycili NN.
Cesarstwo Ichmość teatr Polski naywyż-
szą obecnością swoia. Wszystkie łoża by-
ły gustownie ozdobione i oświecone, a sa-
la tak bardzo napełniona, że nawet na
parterze, w orkiestrze i na galeryi łożę
porobić musiano. NN. Cesarstwo powi-
tani zostali z naywiększymi okrzykami;
wszelkie zastosowania w reprezentacyi,

będące plodem trafnej poezji Dyrektora teatru P. Kamińskiego, szczególnież zaś kantata, przyjęte były z okrzykami radości.

Z Paryża d. 15 Lipsa.

Onegday 12 z dział wystrzałów oznajmiły Paryżowi szczęśliwe rozwiązanie Xiężny Berry córka, która otrzymać miała na chrzcie imiona Ludwika Izabelli. Lecz krótko cieszyła się nią rodzina Królewska, bo we dwa dni po urodzeniu umarła. Xiężną Matką znayduie się w dosyć dobrem stanie zdrowia. Zaraz po rozwiązaniu wysłanemi zostali gency do Neapolu i Madrytu. Podług dawnego zwyczaju 30 przekupek Paryżkich zaniosły wysokięj Półożnicy bukiet.

Wczoray rano umarła tu sławna Pani Stael, córka s. p. Neckera, w 53 roku życia. Zostawiła ona syna i córkę, która zaślubioną jest z Xcism Broglie, pąrem Francuzkim.

Pomiędzy obwinionemi o należenie do towarzystwa nazywającego się Lwem śpiącym, którzy w krótkce mają bydź sądzonemi, znayduie się także krewny Baa-partego.

Hrabina Regault de St. Jean d'Angely otrzymała pozwolenie opuszczenia szpitalu, który z powodu choroby za więzienie był iey wyznaczony. Aże przed uwięzieniem chciała udać się do swiego męża do Ameryki, pozwolono iey zatem nieco czasu do przygotowania się do tej podróży, którą z Rotterdamu przedsięwzię. Przez ostatni z Ameryki okręt odebrała wiadomość, że iey mąż nie mając dosyć mocy do zniesienia zmiany szczęścia, dostał pomięszania zmysłów.

Znany Billaud de Varennes udał się z Kajenny na St. Domingo, gdzie z zlecenia

Petiona wydawać będzie dziennik pod tytułem: "Historyczno-polityczne Roczniki Hayty."

Wczoray upłynęło 128 lat tak wybuchnęła tu rewolucya. Oby i w 38 wiekach nie ponowiła się!

Zachodzi obawa, iż Wandaia ściągnie na siebie całą uwagę publiczności. Rozszerzają tam ustawicznie nayprzeciwiejsze konstytucyi i Królewskiej władzy nauki. Cała ta okolica jest na wojskowy sposób urządzona. Zdaie się, iż niektórzy ludzie użyć chcą szlachetnego w prawdzie, ale namiętnego charakteru dawnych rojalistów, dla dopełnienia swej zemsty.

Zostatniego spisu ludności okaznę się w Paryżu 27,371 domów, 277,252 gospodarstw i 715,595 mieszkańców oprocz wojska.

Podług ogłoszonego w Madrycie przepisu rozwiązanie Królowey oznajmione publiczności zostanie 75 wystrzałami z dział i wywieszeniem ż patacu chorągwi z herbem Hiszpańskiem jeżeli się syn urodzi, a 12 wystrzałami i wywieszeniem białey chorągwi, jeżeli córka. — Po zapadłym w Barcelonie wyroku miano Jen. Łascego wnoey przeprowadzić z cytadeli na okręt i zawieść do Minorki, gdzie wyrok ma bydź uskuteczniony. — Kupca Milansa ma się zwiększać w graniczących z Francją gorach.

Listy z Bahja pod d. 18 Maia, które kupiecki dom w Hawrze odebrał, donoszą, iż wysłane z tamtąd lądem do Pernambuko wojska, o 8 tylko mil francuzkich oddalonemi były od tego miasta, iże różne na drodze miejsca do rokoszu należące, uznały prawą władzę Króla i wojska z radością przyjęły. — Stosunki mię-

dzy Dworem Brazylijskim i rządem pot-
 mocnej Ameryki nie są teraz tak przyja-
 cielskie, jak dawniej były, do czego miała
 dać powód następująca okoliczność: Od
 niepamiętnych czasów jest zwyczajem u
 Dworu Portugalskiego, iż każdy napo-
 tykający osobę z Domu Królewskiego po-
 winien z kłonią lub powozu wyjąć i u-
 giąć kolana. Amerykański Minister prze-
 jeżdżając nie konno około miasta Rio-
 Janeiro, napotykał Króla, stanął i oddał-
 mu uszanowanie przez zdjęcie kapelusza.
 Gdy atoli żołnierze iadący około powo-
 zu Króla chcieli go palaszami przymu-
 sic do rzekomej powinności ugięcia ko-
 lana, nie pozostało mu dla ocalenia
 swiego i narodu swiego honoru, iak
 odpędzić ich natadowanemi pistoletami.

— D. 18 —

Z powodu śmierci Xiężniczki Berry,
 której ciało w grobie Królewskim w ko-
 ścielu S. Dionizego złożono, nie obcho-
 dzono tu uroczystości S. Henryka. W sze-
 lako posąg Henryka IV był z rana kwia-
 tami przyozdobiony.

Układy o zniszczenie o drugą pią-
 tą część sprzymierzonego we Francyi wey-
 ską, mają iść pomysłnie. (Inne zaś donie-
 szenia głoszą przeciwnie.)

U księgarza Michaud sprzedawane tu
 jest od niedawnego czasu periodyczne
 dzieło pod tytułem: " Biografia ludzi
 żyjących, " którego teraz druga część z
 pod prasy wyszła. Oprócz Francuzów, któ-
 rzy nieszczęściem byli za rzeczpospolitą
 lub Bonapartem, znaleźć tam można wie-
 lu Niemieckich Xięząt i Ministrow szpe-
 tnie spotwarzonych.

W tych uniach rozrzucono tu po wie-
 lu miejscach z kolorowe kokardy; ale po-
 dobne obrzydłe zwłotowania do zaburzenia
 spokojności nie czynią tu więcej żadnego

wrażenia. Dobra policya z iedney, a
 własne przekonanie rozumniejszych Fran-
 cuzów z drugiey strony, są niewzruszo-
 nemi zakładami spokojności, którą trudno
 teraz przerwać.

Duchamel w Rouen i członek tamtey-
 szego handlowego sądu, kazał zbudować
 okręt, który nazwał wielkim Kornelem,
 i przyzodobił go dwiema białemi bande-
 rami, pomiędzy któremi umieścił trzecią
 niebieską, białą i czerwoną z pszczolą i 4
 gwiazdkami. Policya kazała zdjąć tę oso-
 bliwszą banderę. P. Duchamel oddał się
 na chwilę, ale potem wydał usprawiedli-
 wiające siebie pismo, w którym wyraża,
 iż jego 3 kolorowa bandera nie była wca-
 le buntowniczym znakiem. Pszczola jest
 godłem handlowego przemysłu, a gwiazdki
 zwykłemi ozdobami okrętu. Ciekawa iak
 sąd tę rzecz rozstrzygnie.

Xze Wellington jest tu w krótkce o-
 czekiwany.

Dnia 4 i 5! Sierpnia 1817.

*Cena zboża różnego gatunku na Targu w
 Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korzec	48	44	42	40
Pszonicy	46	45	42	39
— ditto nowa	46	45	42	39
— Zyto nowe	34	28	24	22
— Jęczmienia	28	26	22	20
— Owsa	18	16	15	14
— Jagiel	—	—	—	—
— Grochu	30	28	28	26
— Rzepaku	—	—	—	—

Bieg Pieniądzy w Wiedniu d. 30 Lipca.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Zł. r.

Czer. Zł. Cesarski.

Moneta konwencyjna za 100 . Złr. 327.

W Krakowie d. 3 Sierpnia.

Czer. Zł. Holl; monetą Courant Złp. 19 gr. 3.

— ditto Cesarski 18 — 23.

Fryd. Pruskie 33 — 15

Luidor 36 — —

zoto frankowy 31 — —

Szeiny Wiedeńskie za 100 322 — —

Złoty ryński Szeinami 1 — 8.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Bzdżącym, Wol-
 nego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Gpy licyta-
 sya Dzierżawy trzechletniej propinacyi w Zamku Krakowskim Skarbowi tuteyzemu
 należney dnia 24 b. m. dla braku ubiegających się miejsca nie miała, termin przeto

nowy i ostateczny, pod warunkami poprzednio ogłoszonymi dla tentowania takowej w dniu 12 Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana w Biorach Wydziału Dochodów Publicznych &c. oznacza się. W Krakowie d. 29 Lipca 1817. r.

Linowski, S. P.
Gadomski, S. W.

Niżej podpisany uwiadomia, że po odbytej licytacji przygotowan czey w dniu 12 Lipca r. b. licytacja stanowcza Kamienicy z ogrodem w Przedmieściu Piasek w Gminie VII. Miasta Krakowa pod Nr 94 sytuowanej po niegdv Andrzeju Fiele pozostałej do summy 7847 złp. gr. 16 w monetcie grubey srebrey oszacowanej, na dzień 23 Sierpnia r. b. 1817, oznaczona została i w Kancellaryi podpisanego w Krakowie w ulicy S. Jana Nr. 466 o godzinie 9 z rana, iako do teyże Wyrokiem Trybunału I. Instancyi M. W. Krakowa dnia 4 Listopada 1816 delegowanego rozpocznę się od summy na przygotowan czey licytacji w ilości 8236 złp. ofiarowanej pod następującym warunkami: — 1) Chęć kupna mający przed to poczęciem licytacji iotą część summy szacunkowej to jest 784 złp. 22 gr. iako vadium złożyć. — 2) W dwa tygodnie po przysądzeniu stanowczem całą summę wylicytowaną do depozytu Trybunału tuteyszego zakomportuie, w przeciwnym bowiem razie vadium trępada, i nowa licytacja na koszt ięgo ogłoszona byłaby. — 3) Possessyją kupioney przez siebie kamienicy z prawem dziedzictwa, po dopełnieniu z swej strony zwyż wyrażonych warunków, nastęchmiast odbierze zbiór obiaśnień i akt dechazacy w kancellaryi w każdym czasie widzieć można. W Krakowie d. 12 Lipca 1817 roku.

Oleński, Pisarz Akt.

Kasprowa Woycikowa niemając żadney wiadomości o mężu swoim, który opuściwszy dobrowolnie Paną swęgo w drodze już lat 17 uprasza zatem, że gdyby kto wiedział o nim, gdzieby się znajdował; Raczył donieść do. s. Zernik do Xięża t. b. b. b. tamczęg, w Powiecie Stopnickim w Województwie Krakowskim, p. m. i. m. przyszeka przyszoitą nagrodę.

Dom w Miescie Pilicy przy ulicy Markowskiej pod Liczba 44, z Stajnią, Wozownią, Chlewnią, Stodołą i Szpichlerzem wraz z ogrodkiem pod włoszczykę i z dwoma ogrodami pod iatynę, tudzież z giuntem obszernym nad rzeką Pilicą leżącym, żadnem waderkafami i długami nieobciążony jest do sprzedania z wolny ręki przez Jmci Pana Walentęgo Pozowskiego Obywatela Krakowskiego w Krakowie przy ulicy Wisłney pod Liczbą 303 w kamienicy sweoy zamieszkałego.

Dnia 11go Miesiąca Sierpnia 1817 Roku o godzinie 9 ranney, w Grudle przed Kłasztotem OO Kapucynów na przedmieściu Piasek, sprzedane będzie przez publiczną Licytacyją za gotowa zapłatę wapnia od kilkunastu lat ghoionęgo, do korty 189, w w dolę będącego. Chęć kupienia mający zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie anądować. W Krakowie dnia 10go Mca Sierpnia 1817 Roku.

Jan Nepomucyn Frankl, Adwokat T. C. P. I. D. K.

Dnia 12 Sierpnia r. b. o godzinie 10ley ranney w Wsi Krzyżkowicach i Przyległości Przeczniów za Brzykiem nowym w Powiecie Szklimirskim leżacey W. W. Sukcesorów s. p. Jana Kantęgo Dunina także Mieszkańcaych dziedziczyney w Gminie t. i. leżacey w Pól przeszło 211 Morków rozległych produkta na pnio to jest: Zyto, przecznica, jęczmień, owies, gróch, próso, zwołnym użyciem do tego Państważny roczney, mieszkań w Przeczniowie i składu na zboże potrzebnęgo, nawięcay datacemu na tzeet W. Felixa Lissowskiego w Wsi Bolechowicach mieszkającego przez Publiczną Licytacyją sprzedane zostaną.

Chęć licytowania mającay opatrzeni w Vadium 1000 Zł. Pol. w miejscu i dniu wyznaczonym stawie się zechcą.

Gdzie o innych warunkach Licytacji uwiadomieni zostaną, po sprzedaniu zaś wzmiankowanych procentów także różne także ruchomości sprzedane będą.

W Krakowie dnia 24 Lipca 1817 roku.

Jan Kanty Kowalski, Adw.